

[Kjeld Olesen.]

ring af, at vi står ene og stærkt, ligger en sandhed umiddelbart, men også noget, der rækker videre.

Jeg skal gøre et par bemærkninger til ordførerne fra de forskellige partier, allerførst til hr. Erik Kragh fra det konservative folkeparti og måske byde hr. Erik Kragh velkommen tilbage til den forsvarspolitiske arena. Jeg har naturligvis med interesse lyttet til indlægget fra Kjellerupkredsen her i dag, men ikke fundet, at der i de ting, der er kommet frem, er væsentligt nyt i forhold til, hvad vi har hørt hr. Erik Kragh sige tidligere. Jeg lagde mærke til bemærkningerne om den sovjetiske oprustning, om hele den nye globale strategi og om mange andre ting, som jo nok har en vis sammenhæng, men den svarer i hvert fald ikke til min anskuelse af tingene.

Når det drejer sig om flådeopbygningen, ved vi f. eks., at Sovjetunionen har anlagt en ny global strategi på verdenshavene, man kan føje til et forsøg på at spille en rolle på et område hvor en anden supermagt tidligere har været ret så dominerende. Men at tage det med her i direkte tilknytning til vor situation, vort forsvar, mener jeg er at skyde genvej.

Til hr. Kristen Østergaard vil jeg sige, at det jo lød meget bombastisk, da han sagde, at dette forslag fra socialdemokratiet måtte afvises. Hvis hr. Kristen Østergaard på den måde ønsker at afvise vort forslag, så har han også afvist det debatoplæg, der officielt er udsendt af partiet venstre. Man har jo nedsat en arbejdsgruppe, der er kommet med dette oplæg, og dette oplægs principper ligger fuldstændig på linje med socialdemokratiets. Jeg skal ikke være den, der giver venstre eller hr. Kristen Østergaard gode råd, men hvis det er således, at medlemsdemokrati i venstre har nogen reel betydning, så må det være en ejendommelig situation for hr. Kristen Østergaard at stå i, for hvis et flertal under denne debat siger: vi synes, det er nogle gode principper, som vi skal gennemføre, og hr. Kristen Østergaard med fasthed planter sine fødder på jorden og siger: dette her må afvises, så kan jeg da ikke ud fra en almindelig demokratisk tankegang komme til andet resultat, end

at hr. Kristen Østergaard vil komme til at stå ret så isoleret.

Må jeg så bare konstatere, at hr. Kristen Østergaard altså finder, at der i vort forslag er tale om en klar svækkelse af beredskabet, medens den ordfører, der fulgte efter hr. Kristen Østergaard derimod fandt, at der var tale om en styrkelse. Så er det, man fristes til at spørge: kunne man ikke snakke lidt sammen inden for regeringspartierne. Her er igen et eksempel på, at man kommer frem med kritik, men fra hver sin kant, og hvor hr. Kristen Østergaard altså mener én ting, så mener hr. Bilgrav-Nielsen noget andet. Jeg vil i øvrigt generelt karakterisere hr. Bilgrav-Nielsens indlæg her som yderst skuffende.

Jeg har tidligere udtalt, at vi ikke med dette lovforslag har til hensigt at så splittelse. Vi har fremsat det for at få det vedtaget. Man kunne så tænke sig, at det radikale venstres ordfører under denne debat, om jeg så må sige, gik lidt på listesko i erkendelse af, at man ikke ser ens på alle disse spørgsmål inden for regeringspartierne. Men hvad gør hr. Bilgrav-Nielsen? Han kører frem med nogle vældige sikkerhedspolitiske betragtninger, men glømmer fuldstændig at drage konsekvensen, snor sig rundt imellem argumenterne, og hvor det kniber, stiller han så nogle spørgsmål til forsvarsministeren. Derudover kommer han så med nogle påstande om vort forslag. Det bliver dyrere, siger hr. Bilgrav-Nielsen, og der vil blive tale om øget personel. Ja, det er klart, at når man skal forøge antallet af frivillige med ca. 5.000, bliver der inden for stampersonellet tale om en forøgelse, men når det drejer sig om lønningerne, forstår jeg slet ikke bemærkningerne. Både det radikale venstre, socialdemokratiet og andre partier har været enige om, at man skulle over til en egentlig aflønning af værnepligtige. Hvorfor så stille det sådan op, at det vil blive meget dyrere, fordi vi skal have frivillige? Jeg går da ud fra, at det radikale venstre mener, at vi skal over til denne egentlige aflønning efterhånden.

Og så beder jeg også det radikale venstre om at se tingene i en lidt større sammenhæng. Hvis man tager samfundsøkonomisk på det og regner ud, hvad det betyder, at de unge kun halvdelen af tiden i forhold